

# ISTINA O MINERALIMA I VEŠTAČKOM ĐUBRIVU

## KOLOIDNI MINERALI -TAJNA DUGOG I ZDRAVOG ŽIVOTA?

Piše: Ivona Živković

Čime se rukovodite kada odlučujete šta ćete jesti? Da li hranu birate na osnovu ukusa, cene ili uopšte ne birate po tom pitanju?

Ili birate ono što se brže jede i ne traži mnogo vremena za pripremu i sam obrok – takozvani "fast food". Na "razvijenom zapadu" (misli se isključivo na ekonomsku razvijenost) odavno važi pravilo da je vreme novac, a potreba čoveka za uzimanjem hrane je samo jedno malo gubljenje vremena.

"Fast food" restorani su zato postali kao benzinske pumpe: do njih se dolazi kolima, hrana vam se ubacuje kroz prozor i vozite dalje jedući. Radni čovek "razvijenog zapada" je tako postao mašina u koju svakog dana treba što brže sipati "gorivo" i "ulje" kako bi radila dalje.



Za razliku od prave mašine koja se, u slučaju da ne dobija adekvatno gorivo, zaguši i odmah prestane da radi, "humana mašina" ne reaguje na isti način. Ljudski organizam, pošto nije mašina, u slučaju da ne unosi kvalitetno gorivo može još dugo da radi, jer je organizam sposoban da hranjive sastojke uzima iz sopstvene rezerve. To izgleda kao neka vrsta pozajmice i preraspodele u okviru samog organizma.

Ali, ukoliko se u dugom vremenskom periodu ova "pozajmica" ne nadoknadi, čitav organizam počinje da slabi i postepeno se raspada. Kao kuća kojoj ste podrli previše nosećih zidova.

## DA LI JE HRANA SVE ŠTO SE JEDE?

Mnoge bolesti koje su se pojavile u poslednjih stotinu godina, i za koje zvanična medicina kaže da im se ne zna uzrok, često su posledica hronične pothranjenosti i poremećenog metabolizma, a da u to niko ne sumnja jer čovek deluje sasvim uhranjeno.

Verovali ili ne ova hronična pothranjenost najrasprostranjenija je u ekonomski najrazvijenijim zemljama i manifestuje se debljinom. Njihova debljina je upravo posledica grozničavog nastojanja organizma da dođe do hranjivih sastojaka koje u njihovim ogromnim stomacima uopšte ne može da nađe. I ma koliko se oni hranili i količinski ubacivali hranu u već proširene želudce i creva, oni su i dalje gladni. A, onda im doktori još savetuju da moraju da oslabe...



Na žalost, mnogi ne znaju da je grupa lekara američkom Kongresu još 1936. godine predočila da je "alarmantna činjenica" da ljudska hrana, voće, povrće i usevi koji se gaje na milionima jutara zemljišta, ne sadrže dovoljne količine minerala, što ljude hronično čini neuhranjenim, ma koliku količinu hrane unosili u organizam.

Ovaj dokument (zaveden pod brojem 264 na 74. zasedanju Kongresa) stavljen je, međutim, u arhiv gde je, sve do nedavno, bio nedostupan javnosti.

Evo šta se tu, između ostalog, kaže:

"Laboratorijske analize raznog voća i povrća kao i jaja i mleka pokazale su da ove namirnice ne sadrže ni u približnoj meri hranjive sastojke koji su se u tim namirnicama nalazili nekoliko generacija pre. Naši preci su tako sa manjom količinom hrane unosili sve potrebne sastojke. Tako, na primer, nutricionisti kažu da je šargarepa veoma dobra za vid (sardži vitamin A), ali

oni i ne sumnjaju da onog čega u šargarepi po prirodi treba da ima- zapravo nema uopšte ili ima samo u tragovima."

"Ni jedan čovek danas ne može uneti u svoj organizam dovoljno hranjivih materija jer mu stomak nije tako veliki koliko bi količinu morao da pojede da bi uneo ono što mu je neophodno. Zato se mnogi i proširuju u stomaku jer im organizam uporno traži još i još hranjivih materija i oni jedu i jedu, ali se ne snabdevaju onim što im je potrebno".

"Čak i dobro balansirana i naizgled potpuno hranjiva ishrana koja sadrži dovoljno kalorija, izvesnih vitamina ili određene razmere skroba, proteina i ugljenih hidrata - nije dovoljna. Jer, mi danas znamo da ona mora da sadrži i jedan broj neophodnih minerala i mineralnih soli".

"Sa bilo kojim poremećajem ovog balansa, bilo kojim značajnim nedostatkom jednog ili više elemenata, ma koliko majušni bili, organizam postaje podložniji bolesti i kraće živi. Ovo otkriće je jedno od poslednjih i najvažnijih doprinosa nauke problemu humanog zdravlja".

"Imajte na umu", objašnjavao je dr. Northen američkim kongresmenima, "da su **minerali vitalni za ljudski metabolizam i zdravlje i da ih nijedna životinja ili biljka ne može pružiti ukoliko oni nisu prisutni u zemljištu na kome niču i sa koga se hrane.**"

"Mi znamo da su vitamini kompleksi hemijskih supstanci koje su neophodne za ishranu i da je svaki od njih važan za normalno funkcionisanje specijalnih telesnih struktura te da poremećaj i bolest nastaju od bilo kog vitaminskog nedostatka. Ali, nije baš uvek shvaćeno da vitamini kontrolišu prisvajanje minerala i da u nedostatku minerala oni nisu funkcionalni.

**Usled nedostatka vitamina telesni sistem može koristiti neke od minerala, ali nedostatkom minerala, vitamini su beskorisni.**

Istina je da naša hrana veoma varira u mnogim vrednostima, a neka uopšte nije ni vredna jedenja".

Doktor Norten je dalje naveo da neka zemljišta u SAD, čak i kada nisu bila obrađivana, nikada nisu ni bila balansirana u pogledu minerala, ali da o tome niko nije vodio računa, pa je vršena obrada i dobrog i lošeg zemljišta podjednako.

Siromašni evropski doseljenici koje je Katolička crkva pokrenula u 18. veku na useljavanje u Novi Svet, navodno otkriven tek sa Kolumbom, grozničavo su nastojali da ugrabe što veći komad zemlje u blizini vode. Sva zemlja je za njih bila "slobodna" (nakon genocida nad starosedeoćima) i oni su krčili šume i prerije nastojeći da što veći posed uzoru. Međutim, zbog nedostatka

minerala mnogi su imali slab prinos i kržljivu i bolesnu stoku. Oni koji nisu bili u stanju da napuste zemlju ostajali bi ipak na njoj i dalje je besomučno obrađujući.

Kapitalizam i grozničavo nastojanje da se ostvari dobit učinili su da je do 1930. godine u SAD zemljište u Oklahomi, Teksasu, Nebraski, Kanzasu i Ajovi bilo potpuno erodirano.

Ali, dok se u suvim biljkama i zakržljanim životinjama iscrpljena zemlja odmah vidi, to nije bio slučaj sa ljudima.

Zemljište u okolini gradića Midvest Siti izuzetno je siromašno sa kalcijumom. Tri stotine dece u opštini je pregledano i blizu 90 % je imalo loše zube, 69 % je pokazivalo oboljenja i nosa i grla, otečene žlezde, uvećane i bolesne krajnike. Više od jedne trećine je imalo oslabljen vid, zakrivljena ramena, krive noge i anemiju.

Neka zaostala deca su "glupa" samo zato jer im nedostaje magnezijum. Mnoga deca "intelektualno ometana" imaju grozničavu potrebu da piju mleko i jedu sir u ogromnim količinama.

## **KANIBALIZAM I OPŠTA NESLOGA USLED MINERALNOG DEFICITA**

Mnogi poremećaji zbog nedostatka minerala, naučnicima su odavno poznati. Zna se da miševi kojima se u hrani uskraćuje kalcijum zaostaju u razvoju do jedne trećine. Nedovoljan unos minerala oštećuje im inteligenciju. Eksperiment je pokazao da se miševi kojima je oduzet u ishrani samo jedan mineral teško snalaze u lavirintu i ne mogu da nađu izlaz. Pored toga menja im se raspoloženje i postaju veoma ratoborni, pa se pretvaraju u kanibale, napadaju druge miševe u zajednici i proždiru ih. Ako im se u hranu ponovo vrati kalcijum, društvo postaje prijateljsko i vremenom opet svi spavaju mirno na gomili.

Slično se događa sa svakim mineralnim elementom koji igra definitivno ključnu ulogu u ishrani. Karakteristika početnih simptoma usled mineralnog deficita specifična je kao i kod bolesti sa deficitom vitamina.

"Izvesna naša stanja više zavise od minerala koje uzimamo nego od kalorija ili vitamina i bez obzira na precizan odnos skroba, proteina ili ugljenih hidrata koje uzimamo ", predočio je doktor Norten još 1936.

Dr. Harvi V. Vajli je 1906. godine prvi imenovan na čelo američkog Biroa za hemiju. Ovaj biro je kasnije promenio ime i danas se zove Federalna agencija za hranu i lekova (FDA). Bez odobrenja ove agencije ništa se ne

može staviti u promet. Vajli se još tada žestoko borio da ograniči prekoračenje rafinirane i hemijski obrađene hrane. Hemijske kompanije su grozničavo nastojale da ga odatle izbace i to im je uspelo 1912.

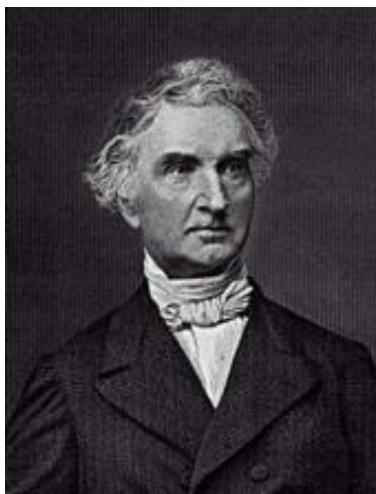
Vajlijeva politika je bila da se hrana uzgaja isključivo na prirodno hranjenim podlogama, kako bi sadržavala sve neophodne sastojke. Ali otpor krupnog kapitala je bio ogroman.

Njegova sećanja i dokumenti koji pokazuju njegovu borbu za zdravu ishranu objavljena su u knjizi 1930. nakon što se i tu suočio sa teškom opstrukcijom izdavača. Danas je veliki deo ovih knjiga uklonjen iz svih biblioteka u SAD ili je uništen.

Ali, prava "razorna bomba" za ljudsko zdravlje je zapravo "lek" protiv iscrpljivanja zemljišta. To su danas nezamenjiva veštačka đubriva.

## **IZUMITELJ SE ODREKAO VEŠTAČKOG ĐUBRIVA**

Izumitelj veštačkog đubriva je proslavljeni nemački hemičar BARON JUSTUS FON LIBIG (1803-1873). On je 1831. postao prava "hemijska zvezda" otkrivši hloral i hloroform (koji lekari koriste kao narkotik). Kasnije je dobio i titulu "oca" organske hemije.



Libig se bavio istraživanjima raznih hemijskih procesa. U fiziologiji životinja počeo je da proučava hemijske i fizičke zakone u održavanju života i zdravlja. Proučavao je vitalne produkte krvi, žuči i urina. Analizirao je sokove iz mesa uspostavljajući kompoziciju kreatina i sarkozina (nitrogene supstance iz mesa i mišića) i proučavao produkte njihovog raspadanja. Klasifikovao je različite članke o hrani u skladu sa specijalnim funkcijama izvedenim u svakoj životinjskoj ekonomiji i razjašnjavao filozofiju kuvanja. I, suprotno mnogim medicinskim mišljenjima toga vremena, mislio je da je toplota tela rezultat procesa sagorevanja i oksidacije koja se vrši u samom organizmu. Rezultat ovih njegovih studija je bilo pripremanje hrane za decu od ekstrakta mesa.

Kada je počeo da proučava fiziologiju biljaka, posebno se posvetio poljoprivredi za koju je smatrao da je osnova svake trgovine i industrije, ali koja ne može biti racionalno primenjiva bez shvatanja određenih hemijskih principa koji bi je efikasnije vodili.

Možda ne znate, ali ovo je tipičan satanistički način poimanja sveta, što ne znači da je Libig toga bio svestan. Satanisti smatraju da priroda nije dovoljno efikasna, te da čovek može mnogo toga kreirati bolje (i profitabilnije, naravno). Jer Čovek je, po njima, isto što i Bog.

Tako je 1840. godine u svom radu "Poljoprivreda i fiziologija" Baron Libig odbacio staro shvatanje da biljke crpe svoje hranjive sastojke iz humusa, već je mislio da uzimaju ugljenik i azot iz ugljen-dioksida i amonijaka prisutnih u atmosferi, pa se onda ovi sastojci vraćaju u atmosferu procesom truljenja i vrenjem (fermentacijom), koju je smatrao esencijalnim hemijskim procesom u prirodi dok potaša (kalijum karbonat), soda (natrijum karbonat), kreč, sumpur, fosfor itd... dolaze iz zemljišta.

Ugljen-dioksid i amonijak ne prouzrokuju iscrpljivanje zemlje, ali mineralni sastojci su ograničeni jer zemljište ne može priuštiti njihove neograničene količine. Tako bi, po Libigu, glavna briga farmera bila da obnove zemljište onim mineralima za koje se zna da ih usev najviše sadrži u sebi i koje koristi u svom rastu, a to se nalazi u pepelu useva nakon njegovog spaljivanja.

Njegova teorija je tako pokazivala da postoji "zakon minimuma" za djubrenje useva i on je smatrao da azot, fosfor i kalijum mogu povećati proizvodnju useva proporcionalno. Trebalo je useve samo dohraniti sintetički ovim mineralima.

Nakon nekoliko godina promovisanje ove teorije, ona je prihvaćena i sprovedena u praksu i on je pripremio veštačka djubriva koja sadrže esencijalne minerale zajedno sa malim količinama amonijačkih soli.

Prinosi sa primenom veštačkih đubriva su zaista bili ogromni i to sa samo tri minerala. Tako su natrijum, fosfor i kalijum "dokazali" da su u stanju da naprave sintetičko zemljište "dovoljno" da stimuliše rast voća i povrća.

Jedini problem je što su svi ti plodovi bili u ozbiljnom nedostatku tragova minerala, dok neke minerale nisu sadržavali uopšte. A bez svih neophodnih minerala vitamini ne mogu da se "transportuju".

Analizirajući ove nesavršene plodove Libig je sa užasom shvatio šta je napravio. **Ipak, smogao je hrabrost i zvanično se odrekao svoje teorije i odbacio ideju o mogućem sintetičkom hranjenju useva:**

„Zgrešio sam prema mudrosti našeg Kreatora i primio kaznu za to. Želeo sam da poboljšam Njegov rad, i u svom slepilu, verovao sam da u ovom divnom lancu prirodnih zakona koji povezuje život sa zemljom uvek je podmlađujući, možda postoji neka veza koja nedostaje i koju sam ja mogao da promenim - ja, tako mali i slabašan. Jedino što može opravdati moj pokušaj je okolnost, da je čovek samo produkt svog vremena, da je on samo u stanju da izbegne neka obično uvrežena gledišta koja ga snažno pritiskaju i teraju da prikupi svu svoju snagu i bori se protiv lanaca mnogih takvih grešaka... Nakon što sam shvatio razlog zašto moja moja đubriva nisu adekvatna, postao sam osoba koja je dobila novi život. Svi procesi obrade zemlje, sada su objašnjeni po svojim prirodnim zakonima. Kada je taj proces sada jasan svima, jedino ostaje pitanje - zašto to nije bilo otkriveno mnogo godina ranije? Ali, ljudski duh je čudan. Šta god mu ne odgovara u njegovom obimu razmišljanja, to za njega i ne postoji“.

## **ZA SATANISTE BOG JE GREŠAN**

Ljudima su zapravo odavno poznati brojni načini da se uspori proces trošenja minerala u zemlji: zelenim đubrivom (ostaci biljaka ili zemljani pokrov od useva koji štiti od erozije vetra, zadržava vlag i dodaje nitrogen u zemljište), slaganjem biljaka i životinjskih otpadaka kako bi se zemlju ubacio humus, primena guana (ptičijeg đubriva bogatog nitrogenom posebno kod ptica sa obala mora) i sl.

I Biblija je zapisala da se zemlja svakih sedam godina mora ostaviti da se "odmori".

Ipak, preovladala je satanistička filozofija.

Na žalost, večna ljudi ovaj pojam vezuje za razne verske sekte, mračne rituale na grobovima, nasilje i sadizam.

Ali, sve su ovo prazne i izmišljene priče za medije koje treba da skrenu pažnju sa suštine.

A suština je u činjenici da je **civilizacija kakvu poznajemo i u kojoj živimo danas nastala u potpunosti na satanističkoj filozofiji i predstavlja produkt satanizma kao vere.**

Ova vera smatra da je Čovek Bog na Zemlji koji ima moć da stvara (misli se na brojna tehnička dostignuća) i da prekraja ono što je od prirode stvoreno. Posledice su sledeće: ljudsko stanište kao i moderna filozofija toliko su prekrojeni i odvojeni od prirodnih (božijih zakona) da današnji urbani ljudi teško mogu da prihvate život bez civilizacijskih tekovina; opstanak u prirodi je za urbanog čoveka danas postao veliki problem - on više i ne zna da se samostalno prehrani; ukoliko bi nedelju dana bile zatvorene sve pekare i prodavnice hrane u gradovima širom sveta milioni ljudi bi poludeli od gladi,

pa je život u gradu zapravo postao organizovan i kontrolisan kao radni logor koji čovek ne želi i nije u stanju da napusti; život bez automobila i televizora za mnoge ljude je odavno postao nezamisliv.

Dakle, izvršena je potpuna adaptacija na jedan neprirodan način života, onakav kako ga je osmislio Čovek, a ne Bog.

Kad kažem Čovek, mislim na ljude – bogove organizovane u bratstva i povezane materijalnim interesima. Oni danas čine vrh piramide globalnog korporativnog biznisa koji kontroliše skoro čitavo svetsko tržište. Formalizovanje ovog poretka se naziva Novi Svetski Poredak.

Posledice ovog suštinskog prekrajanja sveta se logično moraju negde manifestovati i to je danak koji se u ekonomski najrazvijenijim društvima već plaća: ljudi više ne mogu da žive bez lekova i lekara (što takođe nekim ljudima – bogovima donosi dobit), a živi se sve kraće i uz sve veću potrošnju hrane (što je takođe dobit za ljude – bogove tj. trgovce hranom).

Veštačko đubrivo je nesumnjivo donelo veće useve, veći prinos i bolju zaradu. Baron Justus fon Libig je namerno zaboravljan, (o njemu se ne uči u školama), a lažno đubrivo koga se on odrekao, stavljeno je u promet.

Tako su se mnogi poljoprivrednici vođeni propagandom i lošom podukom preorijentisali sa prirodnog na veštačka đubriva. Znanja o pravom djubrenju zemlje koja su prenošena hiljadama godina sa kolena na koleno, preko noći je promenjeno. Vrhunski proizvod nove poljoprivredne filozofije su superfosfati koje mnogi nazivaju "majkom" svih lažnih đubriva.

Mineralni deficit je tako postao opšta pojava u ekonomski najrazvijenijem svetu, upravo onom kome današnja proevropska vlast u Srbiji i ostalim zemljama Balkana teži.

I šta ćete sada uraditi kada ste ovo pročitali?

Pomišljate da odete u apoteku i tražite minerale u tabletama, zar ne? Tipičan satanistički rezon, naravno. Počeli ste da verujete da čovek sve što upropasti može i popraviti, jer čovek je isto što i bog stvoritelj. Samo treba novac i dobra apoteka, zar ne?

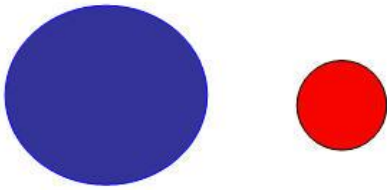
Ne žurite! Neće vam poći za rukom da tako lako ubacite zdravlje u organizam. Jednostavno, Kreator nije izmislio ni mineralne tablete, ni apoteke, ni lekare da vam zdravlje prodaju. Ono se ne može stvoriti ukoliko ga ne stvori ona ista sila koja je stvorila i samog čoveka. A čovek nije sam sebe stvorio.



## KAKO PROGUTATI METALNE MINERALE?

Metalni minerali dolaze od kamenih školjki, kalcijum-karbonata, krečnjaka, gline, morskih soli. Previše ovih minerala može imati i toksično dejstvo na organizam, posebno morska so, o čemu će biti reči u posebnom tekstu. Od ovog materijala se spravlja i mineralni dodaci za ljudsku ishranu. Ali, problem je u njihovoj absorpciji.

Neke životinje mogu ovo lako da absorbuju, ali ljudski organizam teško. Razlog je veličina minerala u odnosu na veličinu krvne ćelije.



*Veličina minerala (levo) u odnosu na krvnu ćeliju. Kako to progutati?*

Dakle, da li ste u stanju da progutate celu veknu hleba? Ne, ali ga zato nožem sečete i zubima žvaćete. Krvna ćelija nema nož ni zube, a ipak mora usitniti ovaj ogroman zalogaj. I to je priličan napor za krvnu ćeliju čak i u zdravom organizmu.

Kada se uzimaju vitaminsko-mineralne tablete, metalni minerali i elementi minerala ili njihove soli, u krvi se absorbije samo 8 do 12 %, dok ostatak jednostavno prođe kroz creva.



Da bi rešili ovaj problem, koji im je očigledno bio poznat, farmaceuti su izmislili sedamdesetih godina takozvane "uklještene minerale": obmotali su ih u amino kiseline i proteine kako bi pomogli krvnoj ćeliji da ih "proguta". Kao kada stavite glistu na udicu. Ovo je doprinelo da se oni apsorbuju u organizmu i do 50 %.

Pa kako onda ljudski organizam uopšte uzima minerale, pitate se.

**Jednostavno - svi minerali u voću i povrću su u koloidnom stanju.**

Koloid označava supstancu koja postoji u ekstremno sitnim česticama koje su prisutne u medijima različitih materija. Koloidno stanje je stanje rastvora (minerala ili neke druge supstance, na primer boje pigmenta) u nekoj soluciji, gde se molekuli te supstance ne razdvajaju u atome kao kod pravog rastvora (natrijum-hlorida kada su soli razdvojene na atome natrijuma i hlorida) već ostaju grupisani i formiraju solutne čestice.

S.S. Vojutski, Rus, napisao je 1975. klasičan tekst o koloidnoj hemiji. Vojutski je o solucijama pisao kao "sistemu molekularnog rasturanja" i "heterogenim - raznorodnim visoko raspršenim koloidnim sistemima".

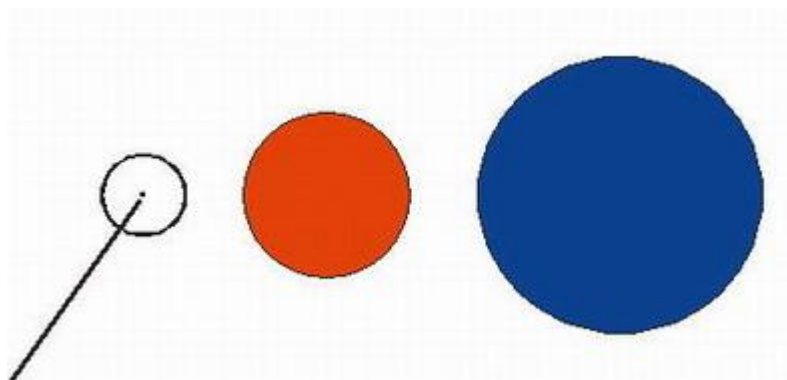
Po njemu, koloidni sistemi moraju imati tri osnovne karakteristike:

1. moraju biti raznorodni (da sadrže različite sastojke koji nisu slični)
2. moraju biti multifazni (npr. čvrsti – tečni, gasni – tečni, itd.)
3. čestice moraju biti nerastvorljive u soluciji.

Upravo koloidi minerala u biljkama ostaju raznorodni (heterogeni), višefazni i nerastvorljivi u različitim koncentracijama koliko god ih je velik broj pa čak i sve čestice u rasponu veličina koloida.

Biljke konvertuju metalne minerale iz zemlje u ovu formu putem fotosinteze i oni tako postaju deo biljke. Koloidni minerali su u odnosu na one iz školjki kao kada bi ste uporedili jedenje telećeg steka sa hrskavicom. Psi mogu jesti hrskavicu i kosti, ali ljudi ne.

Svaka čestica koloidnog minerala je stotinama puta manja od neorganske mineralne čestice. Koloidi iz biljaka su najmanje čestice materije koje se mogu podeliti a da i dalje imaju sve svoje odlike. Krvna ćelija je 7 mikrona. Koloidna čestica je 0,01 mikron ili manje i to je 7 hiljaditi deo veličine krvne ćelije. **I to je prava mera za veličinu zalogaja koju krvna ćelija može da proguta.**



*Sasvim levo u centru kruga je tačkica koja pokazuje veličinu koloidne čestice u odnosu na crvenu krvnu ćeliju i neorganski mineral.*

Da su stvari prirodno doterane do savršenstva govori i podatak da su sve čestice koloidnih minerala prirodno negativno naelektrisane što ih privlači ka zidovima creva koja imaju prirodno pozitivno naelektrisanje, kao magnet gvožđe.

Zbog ovog negativnog naelektrisanja i male težine oni ostaju da lebde u rastvoru i ne prelaze u soliciju, odnosno ne rastvaraju se na atome.

Neorganski minerali imaju pozitivno naelektrisanje i očito nisu ni predviđeni da se absorbuju u ljudskom organizmu. Čak i kada bi ste jeli samu zemlju ne bi ih mogli progutati. Ljudski organizam nije predviđen da absorbuje neogranske materije i to čini zato što je prinuđen i zato što mu to prinosimo.

Pored toga mnogi mogu biti i toksični ukoliko se nagomilaju u tkivu. Na primer, jod u koloidnoj formi je jedan od elemenata izuzetno važan za funkcionisanje organizma. Ali, ako bi ste progutali dva-tri zrnca slobodnog joda mogao bi vas ubiti.

Isto je i sa arsenikom, olovom, aluminijumom i drugim mineralima koji se smatraju toksičnim.

Doktor Keri Rims, poznati biohemičar i biofizičar, otkrio je da koloidi mogu biti tako mali da prolaze kroz staklo. Ali ni najsitnije nije dovoljno sitno da ne bi bilo složeno. Čak i ove sićušne čestice imaju oko sebe mali "sunčev sistem", pa tako oko jedne čestice može da kruži još njih nekoliko od različitih minerala. Praktično oni povlače jedni druge.

Doktor Rims je otkrio da ljudski organizam zahteva 84 od 106 poznatih elemenata da bi bio optimalno zdrav. To je daleko više nego što se zvanično proglašava.

U Juti (SAD) u jednom napuštenom rudniku je navodno jedan lokalni rendžer 1925. otkrio velike količine nataloženih vlažnih fosila koji sadrže očuvane minerale u koloidnom stanju i koji se danas ispiraju vodom i prodaju na tržištu kao dodatak hrani. Tu se nalazi otkriveno preko 65 različitih minerala i tragova minerala.

## **ZEMLJA, BILJKE, ŽIVOTINJE, PA LJUDI... A NE OBRNUTO**

Dakle, samo biljke mogu uzimati neorganske sastojke iz zemlje i praviti od njih živu organsku materiju koju mi jedemo. Životinje su tu da zemlju konstantno djubre.

Jasno je da je bog stvarao po sledećem redosledu i hijerarhiji koja počinje na zemlji: zemlja, biljke, životinje, pa ljudi. Satanizam nas uči obrnuto: ljudi, životinje, biljke.

Bolesno zemljište znači bolesne biljke, bolesne životinje, bolesni ljudi.

Jedan poznati američki autoritet za ishranu nedavno je rekao: jedini siguran način da se okonča prijemčivost infekcija je snabdevanje kroz hranu balansa gvožđa, bakra i drugih metala. Organizam snabdeven sa adekvatnom hranom ili još bolje, ako toga ima i previše, od svih potrebnih minerala može takođe koristiti te elemente za proizvodnju imuniteta od infekcija, i to daleko više bilo čega što smo u stanju da proizvedemo veštačkim metodom imunizacije.

**Ne možete popraviti stanje neuhranjenosti korišćenjem patentiranih lekova.**

Pretpostavimo tako da je neki organizam dugo deficitaran sa bakrom ili još mnogim drugim mineralima. U takav organizam (po slovu zakona) ubrizga se obavezno neka vakcina. Šta će raditi imuni sistem sa već izgadnelim krvnim ćelijama? Da li će grozničavo početi da jede sam sebe (kao miševi kanibali) i to tako što će napasti sopstveni centralni nervni sistem i pojesti mijelinski omotač nervnih ćelija. Za fomiranje mijelinskog omotača neophodan je najviše bakar kao dobar provodnik struje.

Ovakvo ponašanje imunog sistema karakteristično je za bolest koja je danas sve rasprostranjenija u modernom svetu, a to je multipla skleroza.

Da li je uzročnik ove bolesti možda mineralni deficit?

Ostavljam ovo lekarima da razmišljaju.